

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**П О С Т А Н О В А**
від 23 травня 2007 р. N 757
Київ**Про затвердження Положення про
індивідуальну програму реабілітації інваліда**

{ Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
N 978 (978-2016-п) від 14.12.2016 }

Відповідно до статті 23 Закону України "Про реабілітацію інвалідів в Україні" (2961-15) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Положення про індивідуальну програму реабілітації інваліда, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 22 лютого 1992 р. N 83 (83-92-п) (ЗП України, 1992 р., N 3, ст. 68) у частині затвердження Положення про індивідуальну програму реабілітації та адаптації інваліда;

підпункт 3 пункту 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2001 р. N 1758 (1758-2001-п) (Офіційний вісник України, 2002 р., N 1, ст. 4).

Прем'єр-міністр України

В.ЯНУКОВИЧ

Інд. 26

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 травня 2007 р. N 757

ПОЛОЖЕННЯ
про індивідуальну програму реабілітації інваліда

1. Це Положення визначає механізм виконання та фінансування індивідуальної програми реабілітації інваліда.

2. Індивідуальна програма реабілітації інваліда (далі - індивідуальна програма) - комплекс оптимальних видів, форм, обсягів, строків реабілітаційних заходів з визначенням порядку, місця їх проведення, спрямованих на відновлення та компенсацію порушених або втрачених функцій організму і здібностей інваліда та дитини-інваліда.

3. Індивідуальна програма розробляється на підставі Державної типової програми реабілітації інвалідів, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 грудня 2006 р. N 1686 (1686-2006-п) (Офіційний вісник України, 2006 р., N 50, ст. 3311).

4. Індивідуальна програма для повнолітніх інвалідів

4. Індивідуальна програма для повнолітніх інвалідів розробляється медико-соціальною експертною комісією (далі - МСЕК), для дітей-інвалідів - лікарсько-консультативною комісією (далі - ЛКК) лікувально-профілактичних закладів за зареєстрованим місцем проживання або лікування інвалідів.

5. Індивідуальна програма розробляється протягом одного місяця з дня звернення інваліда до МСЕК, а законного представника дитини-інваліда - до ЛКК щодо встановлення інвалідності.

Фахівці МСЕК або ЛКК роз'яснюють інваліду чи законному представнику дитини-інваліда мету індивідуальної програми, її завдання, очікувані результати та порядок виконання, а також інформують про її рекомендаційний характер.

6. Індивідуальна програма складається за формою, затвердженою в установленому порядку МОЗ за погодженням з Мінпраці, МОН і Мінсім'ямолодьспортом, та на підставі відомостей акта огляду МСЕК або медичного висновку про дитину-інваліда віком до 18 років.

7. Під час огляду осіб чи дітей віком до 18 років з метою встановлення інвалідності МСЕК або ЛКК з урахуванням виду захворювання, фактичних потреб, віку, статі визначає оптимальні види, форми, обсяги, місце і строки проведення медичної, психолого-педагогічної, фізичної, професійної, трудової, фізкультурно-спортивної, побутової і соціальної реабілітації, потребу в технічних та інших засобах реабілітації, виробих медичного призначення.

8. Індивідуальна програма розробляється за участю інваліда чи законного представника дитини-інваліда фахівцями МСЕК або ЛКК із залученням у разі потреби спеціалістів закладів охорони здоров'я, органів соціального захисту, державної служби зайнятості, органів Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, Фонду соціального захисту інвалідів та інших органів, які провадять діяльність у сфері реабілітації інвалідів.

9. Порядок складання індивідуальної програми затверджується МОЗ за погодженням з Мінпраці, МОН, Мінсім'ямолодьспортом.

10. У разі письмової відмови інваліда, законного представника дитини-інваліда від виконання індивідуальної програми в цілому або від будь-якого передбаченого нею виду, форми, обсягу або місця проведення реабілітаційних заходів у програмі робиться відповідний запис.

11. Індивідуальна програма готується у двох примірниках, які підписуються головою МСЕК або ЛКК та завіряються її печаткою. Перший примірник індивідуальної програми видається інваліду чи законному представнику дитини-інваліда, а другий примірник залишається у МСЕК або ЛКК.

МСЕК або ЛКК надсилає засвідчені в установленому порядку копії індивідуальної програми лікувально-профілактичному закладу, органу праці та соціального захисту населення за зареєстрованим місцем проживання інваліда чи дитини-інваліда, а у разі потреби - реабілітаційній установі, учасникам реабілітаційного процесу та навчальним закладам.

12. У разі потреби в оперативному коригуванні індивідуальної програми фахівці реабілітаційних та інтернатних установ можуть змінювати обсяг, строк та черговість проведення реабілітаційних заходів.

{ Пункт 12 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 978 (978-2016-п) від 14.12.2016 }

13. Контроль за виконанням індивідуальної програми здійснюється в установленому законодавством порядку.

14. МСЕК або ЛКК під час чергового огляду інваліда чи дитини-інваліда за зверненням реабілітаційної установи або у порядку нагляду за виконанням індивідуальної програми, але не рідше ніж один раз на два роки, переглядає реабілітаційні заходи, передбачені індивідуальною програмою.

15. Фінансування реабілітаційних заходів індивідуальної програми здійснюється за рахунок коштів, передбачених у державному та місцевих бюджетах на цю мету, та інших джерел.

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 06.06.2007 — № 98
- **Офіційний вісник України** від 08.06.2007 — 2007 р., № 39, стор. 27, стаття 1547, код акта 39861/2007